FAKTID...TULEVIKUST FAKTID...TULEVIKUST

See puudutab kõiki! Kui Te soovite teada mida toob tulevik, lugege seda artiklit!

ILLUSIOONIDETA TULEVIK

Viimastel aastatel on maailm saanud üha suurenevate katastroofide tunnistajaks. Põuad, üleujutused, purustavad orkaanid ja maavärisemised on pidevalt järgnenud üksteisele. Tuhanded inimesed on kaotanud oma elu kohutavates õnnetustes merel, maal ning õhus. Miljonid nälgivad. Paljud maad on pankrotistunud, kuna ei suuda maksta oma võlgu. Sõjad, rahvaste ülestõusud, mässud, ülerahvastumine ja pidevad ökoloogilised katastroofid tekitavad inimestes hirmu tuleviku ees.

Paljud need sündmused on selgelt ette kuulutatud Piiblis. (Mt.24,4-31; Lk.21,25-28; Ilm.6,12-17; 16; 17; 18). **Jumal on alati inimesi hoiatanud enne, kui jumalaeitamise pärast neid kohtud tabasid.** (Js.24,5-20; 46,9-10; Am.3,7; Ilm.1,1).

ÕPETUSED MINEVIKUST

Näiteks teatas Jumal Noale tulevasest **suurest veeuputusest**; Aabramile ja Lotile - **Soodoma ja Gomorra linnade hävitamisest**, ning Moosesele - **Egiptuse peale tulevatest nuhtlustest**.

Kõik need sündmused on kirja pandud meile õpetuseks ja eeskujuks, mis selgitavad, et kõik prohvetlikud ettekuulutused Piiblis on harukordsel viisil alati täitunud ning saavad täituma ka tulevikus. (1Ko.10,6-12; 2 Pe.2,5-9; He.4,11).

Jumala tungivad ja sihikindlad hoiatused on jäädvustatud meile, viimasele põlvkonnale,

mille me leiame Johannese ilmutuse 14. peatükis. See on viimane kutse inimestele, mille Jumal annab enne Jeesuse Kristuse teist tulekut Kuningana ja Kohtunikuna.

See sisaldab kõige tõsisemat hoiatust tulevasest kohtust, mida üldse võib Piiblist leida:

1. ***"Kartke Jumalat ja andke temale austust, sest on tulnud tema kohtutund,*** *ja kummardage teda, kes on teinud taeva ja maa ja mere ja veteallikad!"*

2. *"Langenud, langenud on suur linn Baabülon, kes oma hooruskiima viinaga on jootnud kõiki rahvaid!"*

3. *"Kui keegi* ***kummardab metsalist ja tema kuju*** *ja* ***võtab tema märgi oma otsaesisele või oma käe peale,*** *siis see saab ka juua Jumala kange viha viinast, mis segamata on valatud tema viha karikasse; ja teda peab vaevatama tules ja väävlis pühade inglite ees ja Talle ees. Ja nende valu suits tõuseb üles ajastute ajastuteni; ja ei ole rahu päevad ega ööd neil, kes kummardavad* ***metsalist*** *ja* ***tema kuju*** *ega neil, kes vastu võtavad* ***tema nime märgi****".* **(Ilm.14,6-11).**

See kutse omab igaühe jaoks elulist tähendust! Aga kuidas me saame vältida nimetatud *metsalist* ja *tema kuju* kummardamist et mitte vastu võtta *tema märki*, kui me ei tea, mida need tähendavad? Teadmiste puuduse tagajärjeks on surm. *"Mu rahvas hukkub tarkuse puudusel"* Ho.4,6 (võrdl. Js.29,13-14).

Kuid Jumal on ettekuulutanud, et ta soovib seda tarkust anda siiralt uskuvatele inimestele (Õp.2,1-7; Tn.12,4.10; Mt.7,7-8).

"Ütle neile: Nii tõesti kui ma elan, ütleb Issand Jehoova, ei ole mul hea meel õela surmast, vaid sellest, et õel pöörduks oma teelt ja elaks! Pöörduge, pöörduge oma kurjadelt teedelt, sest miks peaksite surema, Iisraeli sugu!" Hs.33,11 (võrdl. 2 Pe.3,10-11; Ml.3,18-20).

Millist erilist tähendust omab metsalise kuju?

Enne, kui vaatleme "metsalise" märki, peame selgitama ajaloo sündmuste arenemist enne metsalise ilmumist. Kõige parem on alustada Taanieli raamatust, kus on suurejooneliselt ettekuulutatud sündmused alates VI sajandist enne Kristuse sündimist kuni praeguse ajani.

Seal kasutatud sümbolite tõlgendus ei ole mitte inimennustaja poolt antud. Piibli prohvetikuulutused - see on aegsasti kirjutatud ajalugu. Piibel ise annab meile võtme arusaamiseks (2 Pe.1,20).

Prohvetikuulutustes mõistetakse metsalise all kuningat või kuningriiki. Taanieli 7,17.23 seletatakse: *"Need suured metsalised, keda on neli, on neli kuningat, kes tõusevad maa peal... neljas metsaline on neljas kuningriik maa peal..."*. Tn.7,3 loeme: *"Ja neli suurt metsalist tõusis merest..."*. **"Meri"** või **"vesi"** esindavad *"rahvaid ja rahvahulkasid ja rahvahõimusid ja keeli"* Ilm.17,15 (võrdl. Js.8,7).

Taanieli raamatu 7.peatükis näidati prohvetile tulevasi maailmariike metsaliste kujudega. Paralleelne kirjeldus asub Tn.2,27-45, kus kuju keha osad, harukordsel viisil, sümboliseerivad maailma ajaloo käiku.

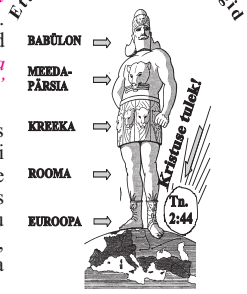

LÕUKOER

"Esimene oli nagu lõukoer..." Tn.7,4 (võrdl. Tn.2,37-38). Nii on esitatud **Paabeli kuningriik** (608-538 a.e.Kr.), mis valitses maailmas Taanieli ajal. Ka tänapäeval võib näha Berliinis "Pergamoni" muuseumis tiibadega lõukoeri, mis on tolle aja ajaloolised tunnistajad.

KARU

"Ja vaata, tema järele teine metsaline, karu sarnane; aga see pandi püsti ühe külje peale ja tal oli kolm küljeluud suus hammaste vahel; ja temale üteldi nõnda: "Tõuse, söö palju liha!" (Tn.7,5) See metsaline on sama tähendusega, kui kuju hõbedast rind ja käsivarred (Tn.2,32.39). Ta esindab kuningriiki, mis tuli Paabeli kuningriigi asemele - **kahekordset Meeda-Pärsia kusningriiki** (538-331 a.e.Kr.). See oli kaheks osaks jagatud riik, milles esmalt valitsesid meedlased ja pärast pärslased. Kuju kaks kätt ja karu, mis seisab ühe külje peal, annavad selgelt edasi seda omapära: üks riigi osa saab olema võimsam kui teine. Kolm küljeluud sümboliseerivad kolme riiki, mis olid vallutatud Meeda-Pärsia poolt: Baabüloonia, Lüüdia ja Egiptus.

PANTER

"Pärast seda ma nägin, ja vaata, üks teine, otsegu panter, ja tal oli seljas neli linnu tiiba; sel metsalisel oli neli pead ja temale anti valitsus" (Tn.7,6). Sama metsalise peegeldust leiame ka Tn.2,32-33. See oli **Kreeka kuningriik** (331-168 a.e.Kr.), mille imperaator, Aleksander Suur, vallutas Pärsia. Peale tema surma lagunes Kreeka kuningriik neljaks osaks, mida esinevad neli pead (Makedoonia, Fraakia, Süüria ja Egiptus).

NELJAS METSALINE

"Pärast seda ma nägin öisis nägemusis, ja vaata, seal oli neljas metsaline, kole ja kohutav ja väga tugev; tal olid suured raudhambad, ta sõi ja näris ning tallas ülejäägi jalgadega. Ja see oli erinev kõigist endisist metsalisist, ***ja tal oli kümme sarve"*** (Tn.7,7). Sama metsalist näeme ka Tn.2,33.40.41. Selleks neljandaks suurriigiks oli **Rooma impeerium** (168 a.e.Kr.-476 a.p.Kr.). See metsaline oli väga erinev kõigist teistest, mida Taaniel oli kunagi näinud, ja sellepärast ei saanud ta seda detailselt kirjeldada. ***„Kümme sarve"*** Tn.7,24 tähendavad, et *"sellest kuningriigist tõuseb kümme kuningat"*. See on ajalooline fakt, et **476 a.p.Kr.** lagunes Rooma impeerium ja nimelt samale territooriumile moodustus 10 vürstiriiki, milledest on tekkinud praegused Euroopa riigid. Parallelselt Tn.7,7-le on nad esitatud ka Tn.2,42-44, nagu kuju varbad. Need olid järgmised barbarite hõimud: 1. alemaanid (Saksamaa), 2. frankid (Prantsusmaa), 3. anglosaksid (Suurbritannia), 4. burgundid (Šveits), 5. läänegootid (Hispaania), 6. sujeevid (Portugal), 7. lombardid (Itaalia); 8. heruulid, 9. vandaalid, 10. idagoodid.

PISUKE SARV

"Ma vaatlesin sarvi, ja vaata, ***veel üks pisuke sarv tõusis nende vahelt*** *ja* ***kolm*** *endisist sarvist kisti* ***selle eest*** *välja; ja vaata, sellel sarvel olid silmad nagu inimese silmad, ja suu, mis suurustas!"* Tn.7,8

Erinevad tunnusmärgid samastamiseks:

1. Ta tõusis 10-ne sarve (10 kuningriigi) *vahelt* ja *kolm* kümne sarve seast sai välja kistud tema võimu asutamise ajal.

2. Tn.7,24 räägitakse, et pisuke sarv peab tõusma *pärast* 10-ne sarve ilmumist.

Maailma ajaloos on ainult üks võimas organisatsioon, mis vastab sellele kirjeldusele. Roomas endas, laguneva maailma kuningriigi keskel, **476 a.p.Kr**. oli tekkinud paavstlus, ühe inimese poolt juhitav katoliiklik võim. Tema võimu asutamisel said *hävitatud ja kadusid ajaloost kolm* barbarite hõimu: *heruulid, vandaalid ja idagoodid*. **533 a.p.Kr.** Rooma imperaatori Justiniani seadlusega (Codex Justinianus) sai Rooma piiskop pandud kogu kristlike kirikute etteotsa. Viimane kolmest barbarite hõimust, idagoodid, kes olid selle seadluse vastu, said **538 a.p.Kr.** halastamatult surmatud keisri kindrali Belisariuse poolt ja said Roomast välja aetud. Rooma paavstluse valitsev poliitiline seisund oli asetatud **prohvetlikult ettekuulutatud ajajärku** (vt. edasi!).

3. Tn.7,25 on kirjutatud, et ta *"piinab Kõigekõrgema pühi"* - see viitab suurtele tagakiusamistele kristlaste vastu. Ükski ajaloo tundja ei saa eitada, et ka see ettekuulutus täitus paavsti valitsuse ajal. Hirmsad tagakiusamised keskajal (tuleriidal põletamised, protsessid ketserite vastu, ristisõjad) - need on ajaloo ühed tuntumad ja süngemad leheküljed.

4. Tn.7,25 edasi: *"Ja ta püüab muuta aegu ja seadust..."* Paavstluse süsteem oli faktiliselt muutnud Jumala seadust. - 10 käsku, millest **teine käsk** *Sa ei tohi enesele teha kuju ega mingisugust pilti (ikooni)... sa ei tohi neid kummardada ega neid teenida* on Katekismusest (käsuõpetusest) üldse välja jäetud, aga **neljas käsk**, *mis räägib hingamispäeva pühitsusest* (ainuke käsk, mis tegeleb ***"ajaga"***) on muudetud ja Jumala hingamispäev on viidud seitsmendalt päevalt esimesele nädalapäevale - pühapäevale (võrdl. 2 Te.2,3-4; L.93,20).

Paavstlus oli muutnud kummardamise ***"aega"***. Kummardamiseks sai pandud vale päev. Esialgset, muutumatut hingamispäeva (võrdl. 2 Mo20,8-11; 31,13.16.17; Hs.20,12; Js.56,2-3.6-7; L.89,35; He.4,1-11; Jk.2,10), **seitsmendat päeva,** mida pidasid Jeesus ja apostlid (Lk.4,16; Mt.24,20; Ap.13,42; He.4,9-10), asendas **esimine nädalapäev** (paganlik päikese päev), mida Issand mitte ainult ei ole käskinud pidada, vaid isegi hoiatas oma rahvast selle eest (Ilm.14,9-11; 16,2; 19,20; võrdl. Hs.8,16-18).

5. *"Ja temale anti suu rääkida suurustamise ja jumalapilke sõnu... ja ta avas oma suu pilkamiseks Jumala vastu, et pilgata tema nime ja tema telki, neid, kes taevas elavad"*. Ilm.13,5-6 (võrdl. Tn.7,8.25; Tn.8,25; 2 Te.2,3-4). Kuidas Piibel määratleb, mis on Jumala pilkamine? Ükskord Kristusele heideti ette, et ta pilkab Jumalat: *"... et sina, kes oled inimene,* ***pead ennast Jumalaks!"*** (Jh.10,33). Jumala pilkamise teisest vormist loeme Lk.5,21: *"Kes see on, kes nõnda Jumalat pilgates räägib? Kes muu* ***võib patte*** *andeks anda kui üksnes Jumal?"* Need mõlemad Jumala pilkamise vormid leiavad paavstluses kinnitust. ***("Meie oleme selle maa peal kõigevägevama Jumala kohal."*** Paavsti Leo XIII ringkiri, 20.06.1894). Paavsti nimetatakse tihti ka "pühaks isaks", vaatamata sellele, et Jeesus oli sellist pöördumist inimeste poole ära keelanud. (Mt.23,9). Selline pöördumine on lubatav ainult Taeva Isa poole. (Jh.17,11).

6. Prohvetid olid (Tn.7,25; 12,7 ja Ilm.12,14) ette kuulutanud Paavstluse valitsemise kestvust ***kui kolm ja pool aega***, Ilmutuse 11,2 ja 13,3 - kui ***42 kuud*** ja Ilmutuses 11,3; 12,6 - ***1260 päeva***.

Piibli mõõt prohvetlikuks ajaarvutuseks on ***1 päev = 1 aasta*** (vt. Hs.4,6 ja 4 Mo.14,34). See näitab selgelt, et kõik need nimetatud ajad näitavad ühe ja sama ajajärgu: 1260 aasta peale. Tolle aja kõnepruugis tähendas "aeg" 1 aastat. Aastaid arvutati nagu oleks 360 päeva aastas. Üks kuu sisaldab 30 päeva (võrdl. 1 Mo.7,11.24; 8,4). Kui nüüd korrutame 3 ½ aega (aastat) 12 kuuga, siis saame 42 kuud. 42 kuud * 30 päeva = 1260 päeva, või 1260 tegelikku ajaloolist aastat.

Jah, ettekuulutatud aeg oli paavstluse ajaloos täpselt täide läinud: Idagootide, viimase paavstluse valitsuse vastuseisva "sarve" hävitamine **538 a.p.Kr.** on üldtunnustatud paavstluse domineeriva poliitilise seisundi alguseks. Kui me sellest ajast loendame 1260 aastat, jõuame **1798** aasta juurde. Täpselt sel aastal, Prantsuse revolutsiooni käigus, prantsuse kindral Bertje vangistas paavsti Pius VI ja ta suri vanglas. Seega täitus veel üks prohvetikuulutus: *"Kui keegi viib vangi, siis ta ise satub vangi"* (Ilm.13,10). Mitte kunagi hiljem ei saavutanud paavstivõim enam sellist võimu ja mõju, mis tal oli varem. Sai vastuvõetud demokraatiline konstitutsioon ja Rooma kuulutati vabariigiks. Sellega sai paavstluse poliitiline võim purustatud. See kestis täpselt nii kaua, kui oli ettekuulutatud - 1260 aastat.

Ilmutuse 13,1-10 on lühidalt kirjeldatud kogu paavstluse moodustamise ajalugu, kuidas ta tekkis lagunenud Rooma impeeriumist, valitses 1260 aasta kestel ja sai lõpuks surmavalt haavatud.

7. Ilmutuse 13,3 leiame: *"Ja ma nägin ühe tema peadest olevat nagu surmavalt haavatud;* ***ja tema surmahaav paranes. Ja kogu ilmamaa imetles jälgides metsalist."*** Saab selgeks, et see võim saab kestma Kristuse tulekuni (Tn.7,21-22).

8. Ajavahemikus, kus metsaline surmahaava sai kuni tema võimu taastamiseni, ilmub vaateväljale veel üks metsaline: *"Ja ma nägin* ***teist metsalist tõusvat*** *maa seest; ja sel oli kaks sarve otsegu tallel ja ta rääkis nagu lohe. Ja ta teeb kõik esimese metsalise võimuga tema ees. Ja ta teeb, et maa ja need, kes seal peal elavad, kummardavad esimest metsalist, kelle surmahaav oli paranenud"* (Ilm.13,11-12).

Missugust riiki mõistetakse selle all?

Sümbolid:	**Tähendus:**
1. Tuleb maa seest (Ilm.13.11).	**1.** Ilmub uuest või väheasustatud maast.
2. Tuleb sel ajal, kui metsaline tõuseb merest (1798 a., Ilm.13,1.3.10).	**2.** Saab rahvuseks siis, kui paavstluse võim on purustatud (1763-1800 aa.).
3. Omab kahte talle sarve (Ilm.13,11).	**3.** Kaks kristlikku põhimõtet annavad talle jõudu (kodanlik ning usuline vabadus).
4. Ei oma mingeid kroone sarvede peal (Ilm.13.11).	**4.** Mitte monarhia, vaid vabariik.
5. Teostab sama võimu, mida ka esimene metsaline (Ilm.13.12).	**5.** Saab kõige tugevamaks maailma riigiks.

Ainult üks riik ajaloos vastab nendele viiele prohvetlikule määratlustele: need on Ameerika Ühendriigid, mis moodustati 1763-1800 aastatel. **Ilmutuse 13,13-18** me näeme, et nende algus on veatu, aga viimaseks ajaks kasvavad nad otsustavaks maailma riigiks. **On ettekuulutatud, et Ameerika *poolt kuju kinnitamine* juhib inimesi surmhaavast paranenud *metsalise kummardamisele*. See kuju on täpne koopia paavstlusest, milline ta oli oma 1260 valitsemise aasta kestel.** Kirjeldatud kummardamine osutab ühemõtteliselt usulis-poliitilise võimu peale.

Taanielis 3,5.10.14.18.28 on otseselt öeldud, et inimeste kujude ja võimu sümbolite usundlik austamine võrdub ebajumalakummardamisega ja on vastuolus 2-se Jumala käsuga (2 Mo.20,4-6). Pühapäev on võimu sümbol, paavstliku autoriteedi märk, kes lubab endale kehtestada isegi omad käsud (**vt. all - kuidas esitab ennast katoliiklik kirik!**). Prohvetikuulutus näitab meile, et Ameerika, ***"kuju"*** peale sundimisega, käsib pühitseda pühapäevast päeva (*„metsalise kuju"*). **Kuju - see ei ole midagi muud, kui langend protestantism oikumeenilises ("Oikumen" kreeka keeles tähendab "asustatud maa") kirikute liidus, mis saab liituma riigi võimuga, eesmärgiga jõuga peale sundida usulisi seadusi.** Kogu maailm allub sellele seadusele, pühapäevase päeva pühadusest (vaata raamat **"Suur võitlus"**). Paavstluse kõrkuseks on see, et ta julges muuta 10 käsku. Tulevikus saab see otsustavaks küsimuseks, millest sõltub elu või surm (Ilm.13,14-15): kas alistuda Jumalale või inimeste poolt kehtestatud määrustele (Ml.3,18-19; Ilm.16,2).

Pöörake tähelepanu sellele, et juba praegu Ameerika *"...teeb suuri tunnustähti, nõnda et ta inimeste ees laseb tuldki tulla taevast* (mõtelgem aatomi pommist, mis sai visatud 1945.a. Hirošima peale, või õhusõjast Iraagis, või valest vaimulikust tulest karismaatilises liikumises, mis on sündinud Ameerikas); *ja ta eksitab neid, kes maa peal elavad, tunnustähtedega, mis temale on antud teha esimese metsalise ees* (võrdl. Mt.24,24), *ning käsib neid, kes maa peal elavad, teha kuju metsalisele* (paavstlusele), *kellel oli mõõga haav ja kes virgus ellu"* (Ilm.13,13-14). **Paavstlus tunnistab, et hingamispäeva muutmine pühapäevaks on tema kätetöö ja seda tuleb vaadelda kui võimu märki usulistes asjades** (võrdl. Tn.7,25): ***"Pühapäev - see on katoliiklik otsus*** *ja pretensioonid tema pühadusele ning sellest kinnipidamisele, võivad olla kaitstud ainult katoliikluse alusel... Kogu Pühas Kirjas, algusest lõpuni, ei või leida ühtegi kohta, mis kiidaks heaks muudatuse, nädala viimase päeva kummardamise üleviimist nädala esimese päeva peale."* (Catholic Press, Sidney, 25.08.1900).

"Me peame pühapäeva laupäeva asemel sellepärast, et Laodikea kirikukogul 364 a. ***viis katoliku kirik hingamispäeva pühaduse üle pühapäevale"*** ("The Convert's Catechism of Catolic Doctrine" - Gaiermani kirjatööst, mis sai 25.01.1910 a. "apostli" õnnistuse Paavst Pius X poolt).

"Seitsmendat päeva - laupäeva järgiti Kristuse, tema apostlite ja esimeste kristlaste poolt ja ta tunnistati pühaks päevaks selle ajani, kuni Laodikea kirikukogu faktiliselt tühistas selle pühitsemise ja ***keelas seitsmenda päeva - laupäeva järgimise needuse ähvardusel."*** (William Prynne, tuntud inglise usuõpetaja, tema tööst "Dissertation on Lord's Day", lk.32).

„Kõige tähtsam päev testamendis on laupäev, mida inimesed pühendavad Jumalele. See ei ole lõppenud Kristuse jutlusega (nii nagu ta ütleb, ta ei ole tulnud käske muutma, vaid täitma), ***kuid neid muudeti kiriku autoriteedi õigusega.***" (Arhipiiskop Rheggio, jutlus 18.01.1562. - Mansi XXIII, lk.526).

"See oli püha katoliku kirik, mis viis hingamispäeva üle laupäevalt pühapäevale - nädala esimesele päevale... *Missugusele kirikule osutab kogu tsiviliseeritud maailm kuulekust? Protestandid tunnistavad suurt aukartlikkust Piiblisse, aga pühapäeva piduliku pidamise kaudu nad tunnustavad katoliku kiriku võimu.* ***Piibel ütleb****: "Pea meeles, et sa pead hingamispäeva pühitsema!", aga* ***katoliku kirik ütleb****: "Ei, sa pead pühitsema nädala esimest päeva!" ja kogu maailm osutab talle kuulekust."* (Pater Enright, 15.12.1889).

"Küsimus: Millega saab tõendada, et ***kirik oma võimuga*** *on muutnud Piiblis kindlaksmääratud pühad? Vastus: Sellega, et ta* ***viis hingamispäeva pühitsemise üle laupäevalt*** *pühapäevale ning protestandid on sellega nõustunud, kuigi selles on avalik vastuolu, kui nad rangelt peavad pühapäeva ja samal ajal hülgavad enamuse selle kiriku poolt asutatud teisi pühasid."* ("Abridgement of Christian Doctrine" H.Tuberville, Donay-Kolleg, 1649, lk.58).

*„**Katoliku kirik** kindlalt pretendeerib sellele, et see muudatus (laupäeva asemel pühapäev) on tema kätetöö... ning vaatleb seda toimingut kui **oma autoriteedi märki** usulistes asjades"* (Kardinal Gibbons'i teenistus, kantsleri H.F.Thomas'e kaudu, 2.oktoobril 1895.a.).

9. Ilm.13,18 me leiame järgmise tundemärgi metsalise arvust: *"Siin on tarkus! Kellel on mõistust, see arvaku ära metsalise arv; sest see on inimese arv. Ja tema arv on* ***kuussada kuuskümmend kuus****."*

Üks Rooma paavsti ametinimedest on **"VICARIUS FILII DEI"**, mis tõlkes tähendab **"Jumala Poja asemik"**. Selle küsimuse vastuse saab lugeja katoliku

V* - 5
I - 1
C - 100
A - 0
R - 0
I - 1
U* - 5
S - 0

F - 0
I - 1
L - 50
I - 1
I - 1

D - 500
E - 0
I - 1

666

***På Latinsk har U og V den samme nummeriske værdi.**

ajakirjast "Our Sunday Visitor" 18.04.1915 a., mis tõendab: *"Tähed, mis on graveeritud paavsti kübara peale, on tõesti "VICARIUS FILII DEI".* See nimi (*mis juba iseenesest on Jumala pilkamine, sest ta on ennast pannud tõelisest Kristuse esindajast maa peal - Pühast Vaimust - kõrgemale* (Jh.16,12-15; 14,26; Ro.8,26)) on metsalise nimi (Ilm.13,17). Salmide 17 ja 18 järgi on tema nime arv 666. Kuna ladina tähestikus mõned tähed tähendavad ka numbreid, tuleb neid ainult kokku arvutada. See prohvetikuulutus iseloomustab *antikristust* (võrdl. 2 Te.2,3-12; 1 Jh.4,3; 2 Jh.7; Ro.8,3). Kreeka sõna ***„antikristus"*** tähendab *"teda, kes paneb ennast Võitu asemele (sõnadest anti - asemel ja crio - võidma)"*. (Sõnasõnaline Uue Testamendi tõlge, lk.371).

Teiste sõnadega, *antikristus* on Kristuse asemik - see on just nimelt see, millele pretendeerib paavst! Kui paavst oleks ennast esitanud uue Testamendi keeles, ta oleks pidanud ütlema: *"Mina olen antikristus!"*

Peale ülesminekut on Jeesus Kristus ainus tõeline ülempreester taevalikus pühamus: *"pühamu ja tõelise telgi ametitalitaja, mille on ehitanud Jumal ja mitte inimene"* (võrdl. He.8,1-2). Siin pakub Jeesus oma ohvri vere kaudu meile iga päev teed Taeva Isa armu trooni juurde (Jh.14,6.13.14; Ro.8,34), mille ette me võime tulla ilma inimliku vahenduseta, ise, igal ajal, palves, usu ja lootusega Kristuse lunastava veresse (He.4,14-5,10; 7,25; Mt.6,6-15). Õpetus täiendavast vahendamisest inimeste või surnud "pühade" kaudu on, nagu ütleb Ilm.13,6, *"pilkamine metsalise **poolt**" Jumala vastu ja tema taevase pühamu vastu.* (võrdl. Tn.8,11-14 ja 12,11 - see sama asjaolu on kirjeldatud nagu "hävituse koletis" või nagu üleastumine pühamu vastu).

METSALISE MÄRK

See ei ole välispidine eraldusmärk, mida sunnitakse inimestele peale vastu tema tahtmist. Kui ei oleks võimalik ennast selle eest kaitsta, siis Jumala hoiatus sellest, et seda märki mitte vastu võtta, oleks mõttetu. Need, kes *metsalise märgi* (**autoriteedi või kuuluvuse märgi**) tagasi lükkavad, on kirjeldatud nagu *"...need, kes peavad Jumala käske ja Jeesuse usku."* (Ilm.14,12). Need on need, kes on saanud Jumala pitseri (Ilm.7,3-4; 14,1), kes on võitnud metsalise kuju (Ilm.15,2; võrdl. Tn.3), sest metsalise kuju on seotud Jumala käskudest üleastumisega (võrdl. Jk.2,10) - edasi me näeme, et Jumala pitser, Tema Leping, sisaldub 10 käsus.

Metsalise kuju saab võetud otsaesisele või käe peale (Ilm.13,16; 14,9). Otsaesine sümboliseerib teadvust (usku, veendumust), käsi - inimeste käitumist (kas käske pidada, või mitte). Seda on meile näidatud ka 5 Mo.11,8.18 (võrdl. 5 Mo.13,1-6), kus räägitakse *kõikide* käskude täitmisest.

See, kes mõistab neljanda käsu nõudmisi, aga heidab kõrvale korralduse, mille Jumal on seadnud oma autoriteedi märgiks, kes austab selle asemel seadust, mille Rooma on valinud oma ülemvõimu tunnusmärgiks, see võtab vastu ühendava märgi Roomaga - metsalise märgi. Alles siis, kui üldseadusega võetakse vastu pühapäevase päeva pühitsemine, peavad kõik inimesed tegema lõpliku valiku Jumala ja inimeste käskude vahel, siis saab öelda et need, kes jätkavad Jumala käsust üleastumist, võtavad vastu metsalise märgi. Nende jaoks, kes siiralt peavad pühapäeva, on öeldud: *"Jumal on küll niisuguseid teadmatuse aegu sallinud, kuid nüüd ta kuulutab kõigile inimestele kõigis paigus, et nad peavad meelt parandama"* (Ap.17,30).

JUMALA PITSER

"Märk" ehk "pitser" omavad Piiblis üht ja sama tähendust. (Ro.4,11).

Ametlik pitsat peab sisaldama kolme detaili:
1. Nimi - näiteks, Peeter Suur
2. Tiitel - imperaator
3. Alluv territoorium - Vene Impeerium.

Jumala pitser, Tema igavese Lepingu märk, on seotud Tema seadusega ja sisaldub neljandas käsus (2 Mo.20,8-11): *"Pea meeles, et sa pead hingamispäeva pühitsema. Kuus päeva tee tööd ja toimeta kõiki oma talitusi, aga **seitsmes päev on Jehoova, sinu Jumala hingamispäev.** Siis sa ei tohi toimetada ühtki talitust, ei sa ise ega su poeg ja tütar, ega su sulane ja ümmardaja, ega su lojus ja võõras, kes su väravais on! **Sest kuue päevaga Jehoova tegi taeva ja maa, mere ja kõik, mis neis on, ja ta hingas seitsmendal päeval: seepärast Jehoova õnnistas hingamispäeva ja pühitses selle.**"* (võrdl. 2 Mo.31,13.17.18).

Vaatamata sellele, et Jumala ees on kõik käsud võrdse tähtsusega (Jk.2,10), leiame me Jumala pitseri tunnusmärgid ainult neljandas käsus:
1. Jumala nimi: ***"Jehoova, sinu Jumal"***
2. Tiitel: ***"Looja"***
3. Alluv territoorium: ***"Taevas ja maa, meri ja kõik mis neis on"***

Piibel räägib hingamispäevast kui Jumala **igavesest** märgist: *"Te peate kindlasti pidama mu hingamispäevi, sest see on **(igaveseks)** tähiseks minu ja teie vahel, teadmiseks põlvest põlve, et mina olen Jehoova, kes teid pühitseb!"* 2 Mo.31,13 (võrdl. 2 Mo.31,16.17; Hs.20,12.20).

Jeesus ütles: *"Ärge arvake, et ma olen tulnud tühistama käsuõpetust või prohveteid; ma ei ole tulnud neid tühistama, vaid täitma.* ***Sest tõesti ma ütlen teile, kuni kaob taevas ja maa, ei kao käsuõpetusest mitte ühtki tähekest või ühtki märgikest, enne kui kõik on sündinud.***" (Mt.5,17-18).

Ükskord astus keegi Jeesuse juurde ja küsis talt: ***"Õpetaja, mis head ma pean tegema, et saaksin igavese elu?"*** Jeesus vastas: ***„Üksainus on, kes on hea. Ent kui sa tahad minna elu sisse, siis pea käsud!...*** *Sa ei tohi tappa; sa ei tohi abielu rikkuda; sa ei tohi varastada; sa ei tohi valet tunnistada."* (Mt.19,16-19).

Seitsmes päev - hingamispäev - on Jumala seaduse kõige tähtsam osa, **iganädalane mälestus Kristusest kui meie Loojast ja Lunastajast.**

"Alguses oli Sõna, ja Sõna oli Jumala juures, ja Sõna oli Jumal... Kõik on tekkinud tema läbi... Ja Sõna sai lihaks ja elas meie keskel... täis armu ja tõde." (Jh.1,1-3.14).

Sarnaseks rahupäevaks, mis sai tõotatud Iisraeli rahvale, peale tema ümberpaigutust Kaananimaale, on hingamispäev - kui mälestus rahupäevast, mis on tõotatud peale taevasesse Kaananisse minekut (2 Pe. 3,13; He.11,10.39.40; Ilm.21,2), mis teostub Jeesuse teise tuleku ajal (He.3,10-19; 4,1-11, võrdl. 5 Mo.4,1-2; 1 Ko.10,11-13) peale **6000**-aastast rännakut läbi "inimkonna ajaloo kõrbe" alates patulangemisest Eedenis.

Kui kokku liita ajavahemikud, mis on Piiblis märgitud seal mainitud põlvkondade kohta Aadamast Kristuseni, teeb see umbes **4000** aastat (vt. Maailma ajaloo atlas, 1990, K.Thienemanns, kirjastus Štutgart-Viin). Sellest me ka näeme selgelt, et me tõepoolest elame Jumala poolt ettenähtud maailma ajaloo lõpul, **kuuenda aastatuhande lõpul**. Piibel räägib meile Kristuse teise tuleku kohta: *"...üks päev on Issanda juures nagu tuhat aastat ja tuhat aastat nagu üks päev"* (2 Pe.3,8). Kas te nüüd tunnete ära, *"... et see on ligi ukse ees"*? (Mt.24,33).

Jumala rahvaks Uues Testamendis nimetatakse *vaimulikku Iisraeli*, kes usu kaudu Kristusesse saab vaimulikku südame ümberlõikamist. (võrdl. Kl.2,11-12; Ro.2,28-29; Ga.3,6-9,28-29; 5,6; 6,15; Ro.11,25; 1 Pe.2,9-10). Uus ühendus Kristusega, tema loova jõu kaudu, aitab kaasa uue loomuse sündimisele igas inimeses. See oli ettekuulutatud prohvet Jeremija kaudu: *"... vaid leping, mille ma teen Iisraeli sooga pärast neid päevi, ütleb Jehoova, on niisugune: Ma panen nende sisse oma käsuõpetuse ja kirjutan selle neile südamesse; siis ma olen neile Jumalaks ja nemad on mulle rahvaks!"* (Jr.31,31-33).

Sellisel teel saab Jumala rahvas pühalikult pidada Tema käske: *"Ja lohe sai vihaseks naise peale ja läks sõdima nendega, kes naise soost olid üle jäänud ja kes peavad Jumala käske ja kelledel on Jeesuse tunnistus"* Ilm.12,17. (naine - see on prohvetlik sümbol kirikust, hoor on aga sümbol langenud kirikust. Võrdl. 2 Ko.11,2; Hs.16; Ilm.17; 18).

Nüüd me teame, millest räägib kolme ingli kuulutus Ilmutuse 14:

1. Ta räägib meile, *et praegu käib kõrgemas Taevases Kohtus* (salmid 6,7) ***kohtuprotsess*** (*s.t. otsustatakse meie igavene saatus*).

2. Ta räägib meile, et protestantlus on **ka** langenud (salm 8), ning, kooskõlas Ilm.18,1-5, *"on saanud kurjade vaimude eluasemeks ja kõigi rüvedate vaimude ulualuseks"*. Ingel pöördub kõikide siiraste kristlaste poole (Oma rahva poole): ***"Minge välja temast, minu rahvas, et te ei saaks tema pattude osaliseks ja et teid ei tabaks tema nuhtlused..."*** (Ilm.18,4).

3. See on väga tõsine hoiatus, täis Jumala armu, kogu maailmale: *kõik, kes kummardavad paavsti ja tema protestantlik-oikumeenilist kuju ja sellega, terve mõistuse vastu, tunnistavad jõuga peale sunnitud pühapäevase päeva pühadust, võtavad vastu metsalise märgi ja kannatavad igavest surma* (Ilm.14,9-11).

4. 12-s salm näitab meile inimeste gruppi, kes ei võta vastu metsalise märki. Nad peavad **kõiki** Jumala käske (ka hingamispäeva käsku - seitsmendat päeva; võrdl. Ap.7,38) ja omavad Jeesuse usku.

Kas te saate seisma jääda kohtu päeval?

Esimene ingel räägib Jumala kohtust, mis saab toimuma taevas **enne** Jeesuse Kristuse teist tulekut (võrdl. Tn.7,9-12; 2 Ko.5,10), sest enne tema ilmumist peab olema kindlaks tehtud, keda äratatakse surmast igavesele elule ja keda võetakse tema tulekul elavana taevasse (1 Te.4,15-17; Jh.5,27-29; Ilm.20,5-6). Peale seda, räägib Piibel ka kohtust taevas 1000 aasta jooksul **peale** Kristuse teist tulekut, milles kõik usklikud, nagu "kohtukaasistujad", võtavad osa kohtuotsuste tegemisest langenud inglite ja surnud uskmata inimeste üle (Tn.7,22; 1 Ko.6,2-3; Ilm.20,4). **Peale** 1000 aastast perioodi ja peale kõikide uskmatute ülestõusmist saab see kohtuotsus kuulutatud ja täidetud (Jh.5,29; Ilm.20,7-15). Kümme käsku saavad olema Jumala kohtu muutmatuks mõõdupuuks. (Kg.12,13-14; Ilm.11,18-19; L.89,35; Mt.7,21), niisama, kui ka Jeesuse südame mõtted (Fi.2,5; Ro.15,5), kellest on öeldud: *"Sinu tahtmist, mu Jumal, teen ma hea meelega ja sinu käsuõpetus on mu sisemuses"* L.40,9 (võrdl. Jh.6,38; 4,34; L.40,7-9; He.10,9; Lk.22,42). Me palvetame "Meie Isa" palves, *"sinu tahtmine sündigu"*, aga kuidas tegelikult näeb välja Jumala tahte täitumine meie patuses elus? Piibel ütleb meile: *"patt on see, mis on käsu vastu"* (1 Jh.3,4) ning *"patu palk on surm"* (Ro.6,23). Ja kui me veel prohveti kaudu saame teada: *"Kas etiooplane saab muuta oma nahka või panter oma täppe? Muidu saaksite head teha ka teie, kes olete harjunud kurja tegema!"* (Jr.13,23; võrdl. Ro.7,24) ning vaatame teraselt oma elu peale, siis peame tajuma, et meil ei ole mingisugust võimalust Jumala kohtust ja igavesest surmast pääseda. Jumal aga valmistab **päästeteed** kõikidele inimestele, kes olid ennem saatana orjad. See imeline Jumala tee kannab nime **"Jeesus Kristus"**: *"Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on annud, et ükski, kes temasse usub, ei saaks hukka, vaid et temal oleks igavene elu!"* (Jh.3,16). Kolgata seisab kui mälestusmärk arusaamatust ohvrist, mis oli hädavajalik selleks, et lunastada Jumala käsu üleastumist. Sellepärast ei tohi me vaadelda patte kui midagi kahjutut (Ro.6,15 ja edasi). Jumala poolt pakutud arm - see ei ole lihtne pakkumine, see nõuab Teie nõusolekut ja enesesalgamist Jumalale. Jeesus ütleb: *"Mina olen tee ja tõde ja elu,"* (Jh.14,6). Oma eluga näitas Jeesus meile teed Isa juurde, teed igavesele elule.

TALONG

Raamatute ja kaugõppe piibli kursuse saamiseks

☐ **"Suur võitlus"**

See raamat, (tõlgitud 45 keelde), kirjeldab seda valgust, mida Piibel annab mineviku, praeguse aja ja tuleviku kohta.

☐ **"Tee Kristuse juurde"**

See raamat avab erilisel viisil Jumala armastuse iga inimese jaoks ja seda, kuidas ta võib leida tõelise mõtte elus ning täita seda Jeesuses Kristuses.

☐ **Kaugõppe piibli kursus**

See on tasuta kursus, mis aitab Teil piiblist paremini aru saada ning näitab ettekuulutusi, mis olid minevikus täpselt täitunud ja mis toimuvad tulevikus.

☐ **Ma sooviksin isiklikku vestlust**

Teie aadress: _____

Nimi: _____

Märkige palun oma soovid ristikestega ja saatke aadressil:

Eesti Seitsmenda Päeva Adventistide Reformatsioonilise Liikumise Kogudus, Tähe 12, 11619 TALLINN, Eesti
tel. +372 6572 468
tel. +372 55 987309
espareform@hot.ee

Kuidas me võime saada igavest elu Jeesuse Kristuse läbi?

Jeesus vastab täna samamoodi kui ka tol ajal: *"Pea käsud... ning järgi mind"* Mt.19,17.21 (võrdl. 1 Pe.2,21-25; Ilm.14,4).

Järgida Teda - meie jaoks tähendab see tänapäeval uurida Tema elu Pühakirjas (Jh.5,39; 8,31-32) ning alluda Tema sõnale (Jh.3,36; He.5,8-9; 11,8 ja edasi; Jk.4,7; Ro.16,26). Püha Vaim tekitab meis sama tegevust kui ka tol ajal, nelipühipäeval, kui inimesed tajusid oma patte ja hüüdsid: *"Mis me peame tegema?"* Apostel Peetruse vastus kõlas: *"Parandage meelt!"* (Ap.2,37-38). Teine kord ta ütles uuesti: *"Sellepärast parandage meelt ja pöörduge, et teie patud kustutataks"* (Ap.3,19).

Jumala seadus näitab meile nagu peeglis, kuivõrd me oleme pattudega rüvetatud (Ro.4,15; 3,20; 7,7), mida Jeesus tahab meilt ära pesta oma lunastava verega. See ongi see moment, millal inimesel sünnib vastuarmastus Jumala vastu. Jeesus räägib patustaja kohta: *"On tema rohked patud andeks antud, sest ta on palju armastanud..."* (Lk.7,47). *"Me armastame, sest tema on meid enne armastanud... Sest see on Jumala armastus, et me peame tema käske, ja tema käsud ei ole rasked!"* (1 Jh.4,19; 5,3). Armastuses Jeesuse vastu kasvab ka jõud pattude võitmiseks. *"Kui te mind armastate, siis pidage minu käsusõnu... ja tema annab teile teise Tröösti... tõe Vaimu"* (Jh.14,15-17). Armastus, ning Püha Vaimu poolt kingitud jõud, teevad meid võimeliseks võita patte nii, nagu võitis Jeesus (Jh.15,10; 1 Jh.5,4-5; Ilm.3,21).

See, et Jumala Poeg oli Jeesuses Kristuses inimeseks ümberkehastunud (Fi.2,5-8; Jh.16,28), me võime kindlad olla, et Jumal teab, missugust jõudu Ta peab meile andma selleks, et me saaksime järgneda Tema kutsele ning võiksime vastu seista meie nõrga ihu kiusatustele. *"Et nüüd lapsed on liha ja vere osalised, siis temagi sai otse samal viisil osa sellest, et ta surma läbi kaotaks selle, kelle võimu all oli surm, see on kuradi, ja vabastaks need, kes surma kartusest olid kogu eluaja kinni orjapõlves. Sest ega ta ometi hoolitse inglite eest, vaid ta hoolitseb Aabrahami soo eest! Sellepärast pidi ta kõiges saama vendade sarnaseks, et ta oleks halastaja ja ustav ülempreester teenistuses Jumala ees rahva pattude lepitamiseks. Sest selles, milles ta on kannatanud kiusatud olles, võib ta aidata neid, keda kiusatakse"* (He.2,14-18).

Seda võimu, mis pattu võidab, me võime saada ainult siis, kui hakkame uskuma (Jh.6,28-29) Jeesuse näitlikku õiglust (veatu kuju, ümberkehastunud patuse ihu sisse, võrdl. Ro.8,3; He.4,15) ning tema ohvri surma isiklikult igaühe eest (Jh.3,16; 1,29).

Kutse

Kutsume Teid südamlikult kristlaste **hingamispäeva jumalateenistustele** nendega, kes soovivad valmistuda Jeesuse Kristuse teiseks tulekuks.

Siin te saate koos õdede ja vendadega avalikult uurida Jumala Sõna (1 osas) ning saada erilisi õnnistusi tõelisest Jumala Sõna jutlustamisest (jumalateenistuse 2 osas).

Jumalateenistused toimuvad laupäeviti kell 10.00 aadressil:

Tähe 12
11619 TALLINN, Eesti
tel. +372 6572 468
espareform@hot.ee

Oleme siiralt rõõmsad Teie tulekust!
Teie kristlikud sõbrad

Jeesus suri mitte oma isiklike pattude pärast, sest on kirjutatud: *"Andke endid lepitada Jumalaga! Ta on tema, kes ei teadnud mingist patust, meie eest teinud patuks..."* 2 Ko.5,21 (võrdl. 1 Jh.3,5; Jh.8,46). See tähendab, et meie peame kahetsema oma ebaõiglust, tajuma seda, patust (Jumala seaduse rikkumisest) pöörduma ning sõnakuulelikult järgnema Kristusele (Õp.28,13; 1 Jh.1,6-10; 2,4; 3,3-10; 1 Pe.2,21; Mt.10,34-39).

Usk ja kahetsus - see on Jumala and sellele, kes seda siiralt otsib. Jumal äratab neid meie sees Oma Püha Vaimu kaudu, kui me ainult anname Talle selleks võimaluse. Usk tuleb kuulutuse kaudu ning Jumala Sõna uurimise kaudu (Ro.10,17). Jeesus ütles *"Te uurite pühi kirju, sest te arvate enestel neis olevat igavese elu, ja need on, mis tunnistavad minust"* Jh.5,39 (võrdl. Lk.24,25-27; Jh.2,22; Ro.16,26; Ap.17,11-12).

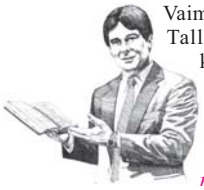

Imepärasel kombel täitunud prohvetikuulutuste uurimine (maailma ajalugu ja Tema Poja tulemine olid ettekuulutatud paljude sajandite eest) veenavad meid Jumala lunastusplaani usaldatavuses Jeesuse Kristuse kaudu ning annab meie usule kindla aluse (2 Pe.1,19-21). Sel ajal, kui me hoolsalt uurime Jumala Sõna, aitab meid nähtamatult kaasa Jumalik õpetaja: *"Aga Tröösti, Püha Vaim, kelle minu Isa läkitab minu nimel, see õpetab teile kõik, mis mina teile olen ütelnud... juhatab teid kõigesse tõtte... sinu sõna on tõde"* (Jh.14,26; 16,13; 17,17). Kes kõrvale kaldub Jumala armust, teadlikult ei kuula tõe sõnu, ei loe ja ei uuri neid, see ei saa Jumala poolt mingit päästvat jõudu ja ükskord leiab ennast nende seast, kes on kaotatud igaveseks (Jr.6,17-19; 9,12-15; Ho.4,6).

"Aga kui kellelgi teist on puudu tarkusest, see palugu Jumalalt, kes kõigile annab suisa ega tee etteheiteid, ja siis antakse temale" (Jk.1,5). Jeesus ütleb meile: *"Paluge, siis antakse teile.. Kui nüüd teie, kes olete kurjad, mõistate anda häid ande oma lastele, eks palju enam teie Isa taevas anna häid ande neile, kes teda paluvad"* (Mt.7,7.11). Nõnda siis paluge, aga ainult nii, nagu seda tegi Taavet: *"Loo mulle, Jumal, puhas süda, ja uuenda mu sees kindel vaim"* L.51,12 (võrdl. L.139,23-24).

Kes siiralt usub ja palvetab, see oma isiklikus kogemuses saab tunda et: *"Ma suudan kõik temas, kes mind teeb vägevaks"* (Fi.4,13).

Ainult siiralt Kristust järgides ja Temale toetudes kui meie elava Lunastaja peale, me võime arendada endas sellist iseloomu, mis oleks sarnane tema iseloomuga, et sellisel teel valmis olla meie Issanda teisele tulekule. *"Niisugune on leping, mille ma teen nendega pärast neid päevi, ütleb Issand: Ma panen neile südamesse oma käsud ja kirjutan need neile meele"* He.10,16 (võrdl. Jr.31,33).

Meenutagem, et Eedeni aias sai inimeste kuulekus läbi katsutud ühe ainsa puuvilja peal (Hea ja kurja tundmise puu - 1 Mo.2,16-17)? Meie kuulekus viimastel päevadel saab uuesti läbi katsutud ühe erilise käsu peal (Jk.2,10). Meelitaja madu rääkis tookord: *"Kas Jumal on tõesti ütelnud?"*

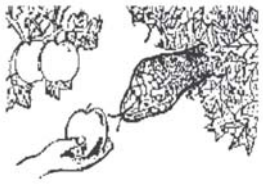

Missugustele katastroofilistele tagajärjetele oli viinud inimest see sõnakuulmatus?! (1 Mo.3) Kahtlus Jumala käsu ühetähenduslikkusesse istutatakse ka tänapäeval Jumala vaenlase poolt inimeste südametesse: *"Kas Jumalale on tõesti nii tähtis see seitsmes päev?"*

Kui on kindlaks tehtud, et pühapäev on mitte kellegi muu kui inimese käsk, siis me ei tohi ignoreerida Jeesuse sõnu: *"...Jesaja on hästi teist silmakirjatsejaist ennustanud... ilmaaegu nad teenivad mind, õpetades õpetusi, mis on inimeste käskimised... Te heidate Jumala käsu kõrvale, et pidada oma pärimust!"* (Mk.7,6-9).

Jumal hoiatab Oma rahvast ka prohvet Hesekieli kaudu: *"Ärge käige oma vanemate seadluste järele, ärge pidage nende kohtuseadusi* [traditsioone] *ja ärge rüvetage endid nende ebajumalatega! Mina olen Jehoova, teie Jumal, käige minu seadluste järele, pidage minu kohtuseadusi ja täitke neid ja pühitsege* ***minu hingamispäevi,*** *et need oleksid* ***märgiks*** *minu ja teie vahel, teadmiseks teile, et mina olen Jehoova, teie Jumal"* (Hs.20,18-20; Jr.9,12-13).

Inimeste käskkirjad ja traditsioonid ei vabasta meid kristlikust põhimõttest: *"Jumala sõna tuleb rohkem kuulda kui inimeste sõna"* (Ap.5,29; 4,19).

Mille peale toetute: kas Jumala hingamispäeva või paavsti pühapäeva peale? (Jr.10,2; 1 Ku.18,21; 1 Sa.15,22-23).

Jumala pitser

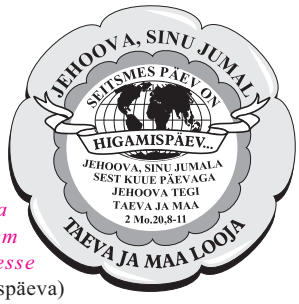

Püha Vaim kutsub meid: *"...Täna, kui te kuulete tema häält, ärge paadutage oma südameid... Sest kes tema hingamisse on pääsnud, see hingab ka ise oma tegudest, otsegu Jumal oma tegudest. Siis olgem agarad sellesse hingamisse* (hingamispäeva) *minema, et keegi ei langeks sõnakuulmatusse samal eeskujul"* (He.4,7.10-11).

Ainult need saavad päästetud, kellest on Piiblis öeldud: *"Siin on pühade kannatlikkus; siin on need, kes peavad Jumala käske ja Jeesuse usku!"* (Ilm.14,12).

Metsalise märk

Kohutavad piinad tormavad varsti kõikidele peale, kes võtavad vastu "metsalise" märgi, nime ja arvu või kummarduvad metsalist või tema kuju (s.o. alistuvad jumalavastasele usule ja poiitilisele autoriteedile) ning panevad endid sellega ühetähenduslikult Jumala tahte ja hoiatuste vastu. (Ilm.13,16-18; 14,9-11; 16,2; 18; 19,19-21).

See kuulutus kohtust võib enamikesse sisendada hirmu, kuid ikkagi on see päästev kuulutus armasatava Jumala poolt, kes *"ei taha, et keegi hukkuks, vaid et kõik tuleksid meeleparandusele"* (2 Pe.3,9).

Iga siiras usklik veendub: *"Jehoova kartus on tunnetuse algus"* (Õp.1,7, võrdl. Lk.12,4-5; 2 Mo.20,20). Hirmu tekitab ainult patt (vt. 1 Mo.3,10-11). Aga kui me võtame vastu ja saame aru pattude andestusest Jumala armastuse läbi Jeesuses Kristuses, siis saame tunda: *"Kartust ei ole armastuses, vaid täieline armastus ajab kartuse välja... aga kes kardab, ei ole saanud täieliseks armastuses. Me armastame, sest tema on meid enne armastanud"* (1 Jh.4,18-19).

Kaotatuse tunne pöördub teadmiseks, et on Pääsemise võimalus, aga kartus Jumala ees - aukartuseks ja armastuseks; väljapääsmatus muutub sihikindluseks ning lootusetus - Jumaliku tõotuse rõõmsaks ootamiseks. See Jumala pakkumine, soodne võimalus meeleparanduseks ja pöördumiseks, saab kehtima veel väga lühikest aega. Kasutage seda aega oma isikliku seisukorra tõsiseks kontrollimiseks ja Jumala poole pöördumiseks, sest määratud armuaeg lõpeb enne Kristuse teist tulekut. Ajamärgid tunnistavad meile, **et elame praegu otse maailma lõpu ajal!**

„Aga Issanda päev tuleb otsegu varas öösel, mil taevad raginal hukkuvad ja maailma algained tules laostuvad ja ilmamaad ja kõiki seal tehtud töid ei leidu enam... püüdke, et ta teid leiaks veatumaina ja laitmatuina rahus" 2 Pe.3,10.14 (võrdl. Js.55,6-9; Ml.3,17-20).

"Lõppsõna kõigest, mida on kuuldud: *Karda Jumalat ja pea tema käske, sest see on iga inimese kohus! Sest Jumal viib kõik teod kohtusse, mis on iga salajase asja üle, olgu see hea või kuri!"* (Kg.12,13-14).